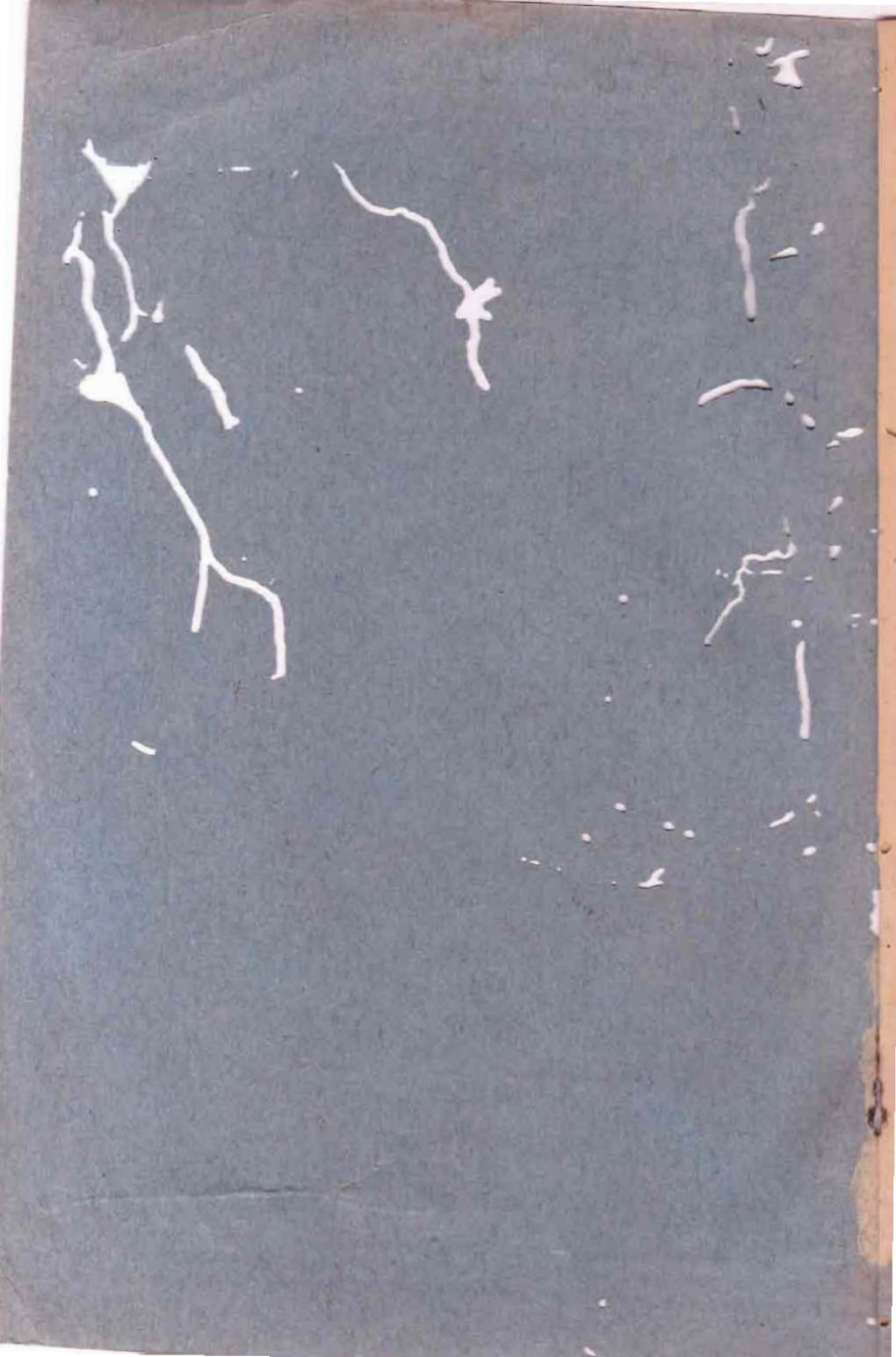

சிவமயம்

திருக்குடியாதை

ஆக்கியேரன்:
பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாரம்.

சிவமயம்.

தில்லையாந்தாதி.

பறமேஸ்வரி நூல்
நினைத்தநு முடிப்பு
கொக்குவில்

ஆக்கியோன்:

பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம்,

ஆசிரியர், முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

அச்சமுத்தம்:

சுதந்திரநாத அச்சங்கம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

உரிமை ஆக்கியோறுக்கே.]

[விலை சதம் - 75.

1964.

வ
சிவாரம்

அணிந்துரை.

யாழ்ப்பானம்

தசவாசிரிய கலாசாலையில்
தலைவருக் தமிழ் விரிவுரையாளரக் கீருந்த

சௌமிந்தாந்த சாகரம்,

பண்டிதமனி, சி. கணபதிப்பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றியது.

தில்லையந் தாதி சின்றபு

நாதன் திருவுடியேல்

எல்லையில் ஸடெழு மன்பா

ஓருஷி இவிதுசெய்நோன்

நல்லவன் ஸீரு நயந்தனி

கிள்றநல் லாசிரியன்

பல்புகழ் மேவு சிவப்பிர

காசந்த் பண்டிதனே.

சிவமயம்.

சங்க நூற்று சௌவரி,
பண்டிதமணி, கு. அருளாம்பல்வனுர் எழுதிய
மதிப்புரை.

பண்டிதர் திருவாளர் சி. சி வப்பிரகாசம்.
அவர்களுல் தில்லைச் சிதம்பரநாதன் திருவடிமேல்
இயற்றப்பட்ட “தில்லையந்தாழி” என்னும் நூலை
படித்துப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன.

அந்தாதித் தொடையாக அமைந்த இந்தால்,
சோன்னயம் பொருணையம் வாய்ந்து, தில்லையில்
எழுந்தருளியிருக்கும் சிதம்பரநாதன் பெருமை
களையெல்லாம் நன்கு எடுத்துக் கூறுகின்றது.
இறைவன் அருளமுதப் பெருக்கைக் கூட்டுண் ஊ
தற்கு நல்விருந்தென்று இந்தநூலைச் சொல்லாம்.

இந்தாலில் வரும் ‘யையுறு கண்டனை வான்
வன் நட்னை’ ‘தேனுந்து மாமலர்ச் சேவாதி’
‘காரணி கற்பகத்தனை’ ‘மாணிக்கக் கூத்தனை’
‘மன்னுக தில்லை வளர்க்’ என்னும் தொடர்கள்
திருவாகம், திரும்கோவையார், திருமநிரம், திருப்பல்
வள்ளு முதலீய சமய நூல்களில் இந்தநூலாசிரி
யங்குள்ள ஸ்ரீந்த யஸிர்மிதை நன்கு புலப்படுத்து
வனவாரும்.

இந்தநூலாசிரியர் இதுபோன்ற சிறந்த நூல்
களை இயற்றத் திருவருள் துணை செய்வதாக.

K. KAILASANATHA KURUKKAL No. 3. North End.
M. A. (Ceylon) Ph. D. (Poona.) University Park,
Lecturer of Sanskrit
University of Ceylon.

Peradeniya,
Ceylon.

உ

சிவப்யம்.

தண்டிதர் திரு. செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் ‘நீலை அந்தாதி’ என்னும் நூலைப் பார்வையிட்டேன். நூறு கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களால், தில்லையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெம்பரநாதன் திருவடிமேல் அந்தாதித் தொடையாக அமைந்த இந்தால், சொற்பிசுறிவும் பொழுத்தெறவும் மிக்கதாய், ஆசிரியரின் சமயங்களிலிருந்து முதிர்ந்த தமிழ்ப் புலவரினையும் இல்லை புஸ்தகங்களிலிருக்கின்றது.

கற்போர்க்குக் கணிவுதரும் வகையில் இதனையாத்தளித்த ஆசிரியரின் முயற்சியினை யான் பெரும் பாராட்டுகிறேன்.

கா. கலைஞரத்துக்கு குருக்கள்.

நன்றி நவீற்சியுரை.

இலங்கை வாலேவியஸ் ‘தில்லைக் கலம்பகம்’ என்னும் பொருள் பற்றி : சொற்பொழிவு ஆற்றும் வண்ணம் தமிழ் நிகழ்ச்சி உதவி அங்காரி திரு. அருள் தியாகராச அவர்கள் ஒழுங்கு செய்தார்கள். அதனால் தில்லையைப்பற்றி ஆராய்வாய்ப்பு அதிகம் கிடைத்தது. அப்பொழுது தில்லை நடராசப் பெருமான்மீது ஓர் அதாதி நூல் இயற்ற வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எமக்கு ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானின் திருவருங்கைகூட்டியமையால் இத் ‘தில்லையந்தாழி’ நூல் செய்யலாயிற்று.

எனவே, இந்தால் செய்யும் எண்ணம் உதயமாகக் காரணாக இருந்த திரு. அருள் தியாகராச அவர்களுக்கு எமது வனமார்த்த அன்பும் நன்றியும் உரியதாகுக.

இந்தால் யாத்து முடித்த பின்பு, இந்நூற்கு அணிந்துரை தந்து சிறப்பிக்கவேண்டுமெனப் பேரறிஞர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் அன்புடன் அணிந்துரை அளித்துச் சிறப்பித்தார்கள்.

அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது உளங்கணிந்த அன்பும் நன்றியும் பாராட்டும் உரியதாகுக.

உயர்திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்,
 பண்டிதர்கள் பாவலர்கள் பணிந்து போற்றப்
     பலகலைஞர் துதிபலவும் பாடிப் பாடிச்,
 கண்டெனவும் பாடிகணவுங் கழறும் நின்சொற்
     கனிரசமுங் கூட்டுண்டு களிப்பில் மூடுக,
 எண்டிசையும் புகழேங்க இனிது வாழும்
     எம்மிய சுற்குருவே! இந்நூற் கின்று
 தண்டமிழாற் தந்துரைப்பா தந்தீர் நன்றி!
     தாணிதனிற் தமிழ்க்கலைகள் தழைக்கவாழ்க!!

உயர்திரு. சு. அருளம்பலவனுர் அவர்கள்,
     அருளாரும் அம்பலவர் நாமம் பெற்றே,
     ஆய்வுரைகள் பலவாக்கும் அறிஞ ரேதே!
 பொருளாரும் புகலரிய தில்லைக் கூத்தன்
     பொருவரிய சேவடியைப் புகழ்ந்து பாடுந்
     திருவாருஞ் செழுந்தில்லை அந்தா திக்குச்
     செப்பினீர் மதிப்புரைதான் செம்மை சேர்!
 கருவாருஞ் சேராமற் காக்குந் தில்லை
     நடராசன் காக்க! நன்றி கணிந்து வாழ்க!!
 சிவப்பிரம்ம ஸி கா. கௌலசநாதக் குருக்கள் அவர்கள்,
     குயிலார் பொழிற்றில்லை அந்தா தி
     நாலைக் குவலயத்தில்
     நவில்வார் நலம்சொல் நல்லணி
     நல்கினை நல்லறிஞு!
     பயில்வான் வடகலை தென்கலை
     யாதி பயில்கலைஞு!
     கயிலாய நாதக் குருக்களென்
     நன்றி கனிகநின்றே!.

“திருவருளாகம்”
 தாவடி, கொக்குவில்.

இங்கியேன்.

கணபதி துரை.

முகவரை.

திருச்சிற்றும்பலம்.

“செல்வநடு மாடஞ் சென்று சேஞ்செல்லைச்
செல்வமதி தோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர்வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பல மேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.”

செந்தமிழிலக்கியங்கு சிந்தனைக்குரியது; மறுமலர்ச்சி உள்ளது. இம் மறுமலர்ச்சியாற் பிற்காலத்துத் தோன்ற யன தொண்ணுற்றுறவுகைச் சின்னால்கள். அவற்றுள் அந்தாதியும் ஒன்று. அந்தாதியாவது: முடிவே முதலுமாய் சின்று முடிவது: நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளிலுமுள்ள இறுதி எழுத்து, அசை, சீர், அடி என்பவற்றுள் ஒன்று, அடுத்த செய்யுளின் முதலாக வரும்படி அமைத்துப் பாடி, நூலின் முறை செய்யுளின் முதலும் இறுதிச் செய்யுளின் இறுதியும் ஒன்றாக இணையும்படி மண்டலித்து மாலைபோலத் தொடுத்து முடிக்குஞ் சொற்றெடுர்க் கோவையே அந்தாதியாகும். “அந்தம் முதலாத் தொடுப்பதந்தாதி” என்று யாப் பருங்கலக்காரியகாரம் “செய்யுளந்தாதி சொற்றெடுர் கிலையே” என்று தண்டியலங்காரமுங் கூறுமாற்றால் அந்தாதியினிலக்கணம் இனிது புலப்படும்.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், தொல்காப்பியச் செய்யுளின் 239ம் சூத்திரத்தில், “விருந்தே தானும்புதுவது கிளங்தயாப்பின் மேற்றே” என்று கூறி, அந்தாதியை என்வகை வனப்புகளுள் ஒன்றுகிய ‘விருந்து’ என்னும் வனப்

புள் அடக்குவர். இதற்கு உரைவகுத்த பேராசிரியர், ‘புது வதுகிளங்க யாப்பின் மேற்று’ என்றது என்னையெனின். புதி தாரசுத்தாம் வேண்டிய வாற்றுற் பல செய்யுஞ்சுதொடர்ந்து வரச் செய்வது. அது, முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்க்கையார் முதலாயினேர் செய்த அந்தாதி செய்யுஞ்சுமென யுணர்க்’ என்று கூறுமாற்றால், அந்தாதி இலக்கியங்கள் விருந்து’ என்னும் வனப்பு அழைந்த தொடர்ச்சிலைச் செய்ய ஓலானவை என்பது இனிது பெறப்படும்.

“குன்றுதலை மணங்து ....” எனத் தொடங்கும் பதிற் ஹப்பத்தின் நான்காம் பத்து அந்தாதி தொடையாக அமைஷ தூள்ளது. ஆயின், முதற்பாட்டின் முதலும் இறுதிப் பாட்டின் இறுதியும் மண்டலீத்துப் பாடப்படவில்லை. புற நானுற்றில் “மண்டினிந்த நிலவும் ....” எனத் தொடங்கும் இரண்டாம் பாடவிலே அந்தாதித்தொடை முதல் ஐந்து அடிகளில் வருகிறது. அகநானாறு, சிறுபாறைற்றுப்படை ஆகியவற்றுள்ளும் அந்தாதித்தொடை வருகின்றது. நக்கீர தேவ நாயனார், கபிலதேவ நாயனார், யரணதேவ நாயனார், ஆகிய மூவரும் பாடிய அந்தாதிகள் பதிவெளாங் திருமூற்று பிற் காணப்படுகின்றன. இம் மூவருஞ் சங்க கூலத்தவர். எனவே, அந்தாதி இலக்கியம் சங்ககாலத்திலேயே மலர்க்கு மணம் விசுத்தொடங்கினிட்டது. இச்சங்ககாலம் கி. பி. முதலாம் இரண்டாம் நூற்றுண்டு வரையிலாகும், சிலர் இம் மூவரையும் ஆஜும் நூற்றுண்டினர் என்பர். அவர் கொள் கைப்படி ஆரும் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலேயே அந்தாதி இலக்கியம் ஆரம்பித்துவிட்டதெனக் கொள்ளல் வேண்டும். எனினும், சங்ககாலத்து நூல்கள் மூலம் ஆராயும்போது சங்ககாலக்கிழலேயே அந்தாதி இலக்கியம் ஆபபமாகவிட்டது என்பது புலனுகும். அக்காலம் கி. பி. முதலாம் அவ்வது இரண்டாம் நூற்றுண்டேயாம்.

அந்தாதி, சிறுபான்மை முப்பது பாக்களாலும் பெரும் பான்மை நூறு பாக்களாலும் செய்யப்படும்.

இவறவனைப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடும் அடியார்கள் பாமாலை பல தொடுத்துப் பணிக்தேத்திப் பாடுதலும் பண்டுதொட்டுவரும் மரபு. அம் மரபைப் பின் பற்றி அமைந்ததே இத் தில்லியங்தாதி. நூறு கட்டளைக் கலித்துறைசளால் ஆகியது இச் சின்னால்.

கட்டளைக் கலித்துறையாவது: ஏ நடி வடி நான்காய் நிகழ்வது; ஐந்தாஞ்சீர் மாத்திரம் கூவிளங்காயாயாவது, கரு விளங்காயாயாவது நிற்பது; ஏகாரத்தால் முடிவது; நேரசை முதலாகத் தொடங்கும் அடிக்குப் பதினாறு எழுத்துக்களும் நிராயசை முதலாகத் தொடங்கும் அடிக்குப் பதினேழு எழுத்துக்களும்; கட்டளை பெறுவது. கட்டளை - எழுத்தளவு.

கட்டளைக் கலித்துறையிலே, கூவிளங்காய்க்குப் பதிலாக தேமாங்களி, தேமாந்தண்டு என்னும் சீர்களும், கரு விளங்காய்க்குப் பதிலாக புளிமாங்களி, புளிமாந்தண்டு என்னுஞ் சீர்களும் ஐந்தாஞ்சீராய் ஒரேவழி வருதலு மூண்டு. வரினும், அவற்றின் கடுவே மாளன்றும் மாந்தண் என்றுங் வெச்சப்படும் நேரசைகள் குற்றெழுத்துப் பிற்றலையே யாவரும் வேண்டுவர். அவை கெட்டெழுத்தாய் நிற்பனவற்றையுஞ் சிலர் கட்டளைக் கலித்துறை என்பர்.

கட்டளைக் கலித்துறைக்கு மூன்றாம் ஐந்தாஞ்சீர்களில் மோனைத் தொடை அமைதலும் இறுதி அடியிலே வளக்குவளி (அவ்வக் கொள்முடிப்பை சீர்முடியரகித் தனைகொள்ளாமல் வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிபுசெய்து தனைகொள்ளுதல்.) அமைதலுஞ் சிறப்பென்பர். இவ்வண்ணம் வருங் கட்டளைக் கலித்துறைகளை உத்தம மோனைத் திலகக் கட்டளைக் கலித்துறை என்பர்

இத்தில்லை அந்தாதி, தில்லையம்பலம், ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி, ஆவன் திருநடஞ் செய்தருளும் ஜூங்துசபைகள், அவன் அருளிய திருநடனங்களின் சிறப்புகள், திருநடங்கண்ட ந்தாக்ரபாத மகாமுனிவர், பதஞ்சலி மகாமுனிவர் என்போரது அன்பு, இரணியவன்மர், திருநூனசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், திருநாளைப்போவர் நாயனார் முதலிய மெய்யடியார்களுக்கு இறைவன் செய்தருளிய திருவருட் சிறப்புகளையும் இன்னும் பல புராதன நிகழ்ச்சியையும் ஆங்காங்குப் பல புதிய பாக்களாலே விளக்கிக்கூறுகின்றது.

யாவும் உய்த்துணர்க; விரிப்பிற் பெருகும்.

இந்தாலின் குணங்களுக்குப் பொறுப்பு எமதனைப்; அறிஞர்யாவும் நாடி மிக்கன கெரளவர்.

செய்யுளிலக்கியமும், செய்யுள் செய்யும் புலமை கலமும், செய்யுள் மரபும் பேணப்படுதல்வேண்டும்.

“குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாமிற் குமிண்சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெஷன் ரூம் இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதாஸ் காணப்பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாங்லத்தே.”

கண்காள்காண்மின்களோகடல்நஞ்சண்டகண்டன் றலை எண்டோள் வீசினின்றும்பிரான்தலைக்கண்காள்காண்மின்களோ,

“முடிகொண்ட மத்தமு முங்கண்ணி நோக்கு முறுவவிப்புங்

துடிகொண்ட கையுங் துறைதந்த வெண்ணை ரூஞ் கரிஞ்சுலாள் படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிசெஞ்சிற் குடிகொண்டவர் தில்லை அப்பலக் கூடத்தன் குரைகழுலே.”

“.....என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

“திருவருளகம்”
தாவடி, கொக்குவில்.

ஆக்கியோன்.

வ

சிவப்பம்

தில்லையந்தாதி

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

விரோங்கு தில்லைச் சிதம்பர நாதர்தஞ் சேவடிக்கண்
நாரோங்கு மின்ப நலங்கனிந் தோங்குநற் பாவதலூற்
பேரோங்கு துங்கப் பெருந்திருத் தில்லையந் தாதிசொலப்
பாரோங்கு மின்ப அருள்பொழி கற்பகம் பாலிக்கவே.

நூல்.

1. திருவரு மின்ப நலங்வரு மென்றுஞ் சேகதலத்து
மருவரு தூய மணம்வரும் மன்னும் அருள்பொழிக !
பொருவரு நாத ! புகற்வரு மன்றிற் புனிதநட
உகுவருங் காட்சிச் சிதம்பர நாத!வென் கிரேதினர்க்கே.

காப்பு :- சேவடி - சிவந்த திருவடி. நார் - அன்பு. துங்க - மேன்
தமயான. கற்பகம் - கற்பகவிளாயகர். யாலிக்க - பாது
ஈக்க.

1. சேகதலத்து - ழுமியின்கண். மன்று - (திருக்கூத்து விகலூயிடம்)
சுபை.

ஓதினர்க் கைந்தெழுத் துண்மை
 யனர்வுப் பொருளுமெதிர்ந்
 தோதினர்க் கந்திய பந்த
 மொழித்துல வாவுனர்வும்
 ஓதினர்க் கப்பர ஐக்கிய
 முற்ற வுணர்பவனும்
 ஓதிடு பேத மொழித்துறு
 முத்தியு மீபவனே.

3. ஈபவர்க் கின்ப மிருநிலத் தென்றுந் தருந்தலைவன்
 ஈபவர்க் கென்று மிருநிதி ஈபவ ஸீசனவன்
 ஈபவர்க் கிங்கு மியற்பகை போலோ ரடியனிலன்
 ஈபவர்க் கென்று மிரும்பவ நீக்குவ னெம்மிறையே.

4. எம்மிறை யேயென்று மீர்ங்கொடி
 யாஞ்சிவ காமியவள்
 தன்னிறை யேயென்றுந் தத்தம
 தன்பு தழழுத்துமிக
 விம்மித மேபெற்று வீறுஞ்
 போற்றிசெய் மெய்யாகுச் சுத
 தம்வர மீருவன் தாதைத்தா
 யில்லாத சங்கரனே.

2. அதிர்க்கு - கிடைக்கப்பெற்று. அங்கிய - வேறுய. பந்தம் - மலக் கட்டு. உலவா உனர்வு - அழியாத ஞான அறிவு. பரஜுக்கியம் - மேலான ஒருமைப்பாடு. பேதம் - அங்கியம்.
3. ஈகன் - இறைவன். இயற்பகை - இயற்பகை நாயனர். பலம் - மிறப்பு.
4. ஈர்ங்கொடி - தழழுத்த இளக்கொடி போன்றவள். சிவகாயி - சிவகாமியம்மை.

5. சங்கர னேயெனுஞ் சாம்ப சிவாவெனுஞ் சார்பணிடகால்
பொங்கா வாவெனும் பூதநா தாவெனும் பூண்டபிறை
வெங்களல் போற்கூட வீதி யுலாக்கான் விரகநங்கை
தங்கித மாலையைத் தந்தருள் கென்னுமச் சம்புவையே.

6. சம்பு நடங்கண்டு தாழும்
அடியர்க்குச் சந்ததமும்
வெம்பிற விக்கடல் விண்ணிடை
தோன்று மிரவிமுனே
பம்புறு தொய்ய பனியது
வாகப் பரகதியை
அம்புவி யிற்றில்லை அம்பலத்
தானல்கு மவ்வவர்க்கே.

7. “அவரே தனிமுதல்; ஆருல
காக்கி அழித்தருள்வர்
அவரே தியானத் தரும்பொருள்
கோடி யென்” றம்மறைகள்
உரை துரைக்குறு மோய்மன
னேதில்லை ஏறுகந்தே
இவர்வார் நடனங்கண் டெய்துக
ஈசன தாதாவே.

5. பணி - ஆபரணம். விரகம் - காமம். ஜிதமாலை - ஜிருப்பமான
மாலை. சம்பு - சிவன் (நடராசன்.)

6. இரவி - குரியன். பம்புறு - பரவியுள்ள.

7. கோடி - கொள்வாயாக. உவராது - கசக்காது. ஒப்மனன் -
ஒய்கின்ற மனம். ஏறு - இடயம். இவர்வார் - ஏற்நடாத்துபவர்.

8. ஆதர வேமிகக் கொண்டுமால்
           பாதபங் கேருகத்திற்
         பூதர வேமிகு மன்புடன்
           சூட்டினன் போழ்ந்துதன்கண்
         சீதரன் செய்தவிச் செய்பய
           ஞேர்ந்தவன் மீதிரங்கி
         நிதரப் பெற்றனன் நீடாழி
           யென்றுல கேத்துமன்றே.
9. அன்றே யுனதிரு தாளி
           ஏடைந்தினி தன்புருகி
         மன்றே தொழுதிரு கண்ணீர்
           மழைமிக மாலறியா
         நின்றே தொழுதிலன்; நன்றே
           யருள்பெற நின்திருமுன்
         அன்றே கிடந்தனன்; இன்றே
           கிடத்தனன் ஆயவனே.
10. ஆயவன் சோதி அருவுரு வாயவன் அம்பலத்துள்
       ஆயவன் கூத்துப் பிரானவ ஞயவன் ஆகமத்துள்
       ஆயவன் கூத்துப் பதஞ்சலி போற்றிட ஆடிமிக
       ஆயவ னேழே மூலகமு மாயவ ஞனந்தனே.

8. மால் - விவ்தனு, பங்கேருகம் - (பாத) தாமரை, போழ்ந்து - இடந்து, சீதரன் - விவ்தனு, நீடாழி - பெருமையான சக்கரம்,

9. ஆயவன் - இடையர்குலத்துதித்தவன் (விவ்தனு),

10. பதஞ்சலி - பதஞ்சலி மகாழுனிஸர்.

11. ஆளந்த மரநட மாட இகந்தவ னம்பலத்துள்
 ஆளந்த மரநட மம்பிகை கண அநவரதம்
 ஆளந்த மரநட மாட இனர்த்திய ஆதிரையன்
 ஆளந்த மரநட மாடுவ இடுவ இடுவனே.

12. ஆடுவ னம்பலக் கூத்தவெனன்
 ரெண்ணி அனுதினமும்
 பாடுவ னம்பலம் பாரறி
 யாத பரஞ்சுடரைத்
 தேடுவ வெங்குஞ் சிலம்போலி
 தானது சில்சிலென
 நாடுவ வெம்மிறை நாண்மலர்ப்
 பாத நளினங்களே.

13. நளினம் புரைதிருப் பாதம்
 தேத்தி நலம்பெறநான்
 நனினம் பலபல நாண்மல
 டானாவை நாடிமிகக்
 களிநன் மனமொடு காதலு
 மின்புங் கசிந்துருக
 அளிநன் முகமொடு சூட்டுவ
 ஞட்டுகந் தானடிக்கே.

11. அங்கை - சிவகாமியம்மை. அஙவரதம் - எக்கேரமூஷ். ஆதிரையன் - திருவாதிறை நாளன்.
 12. அநுதினமும் - ஒவ்வொரு நாளும், பார் - பூமி. பரஞ்சுடர் - மேலான சோதியுருசீனர், நனினம - தாமரை.
 13. அளி - அண்பு, ஆட்டு - திருநடனம்.

14. அடிக்கே திருப்பணி செய்தன
           ரன்றடி யாரவருள்
      அடிக்கே திருவா சகமது
           சூட்டின னன்புருகி
      அடிக்கே திருவருட் கோவையுஞ்
           சாத்தினன் அன்றெருநான்
      அடிக்கே அருளொன ஆகிய
           மாணிக்க வாசகனே.

15. வாசக வாச்சிய மாழுல
           கெல்லாம் வயங்குவைநீ !
      வாசகங் காய மனங்களுக்
           கெட்டாத மாண்பொருள்நீ !
      தேசுறு நட்டந் திகழ்தில்லைத்
           தேவா ! செகமிதில்யான்,
      ஏசுறுந் துன்பத் திணைத்தேன்;
           ஓழித்தருள் ஏழ்பிறப்பே,

14. கோவை - திருக்கோவையார். ஆள் - அடிலம்.

15. வாச்சியம் - வாசகப் பொருள், வாசகம் - சொல், காயம் - உடல். தேசு - ஒளி, நட்டம் - நடனம். ஏழ்பிறப்பு - எழு வகைப் பிறப்பு.

16. பிறப்பே யிறப்பறி யாத
 பிரானவ னுதிமுதல்
 பிறப்பே யிறப்பிவை பேரா
 வகைபுரி யென்வினையை
 அறப்பே தியென்றுநான் ஆரா
 விருப்பொடு மாதிமுதல்
 சிறப்பேய் முறைகொடு சேவிப்பெ
 னின்னடி தில்லையனே.

17. தில்லைய னேதிரு நட்டம
 தரடிடு சிற்பரனே
 எல்லையி லாவினை ஏகிடு
 முன்னடி எண்ணினென
 எல்லையி ஸன்பொடு வந்துன
 தின்னடி எய்திவளர்
 தில்லையு னோதரி சிக்கச்
 சிவமுத்தி யெய்துவரே.

16. பேராவகை - பெயராவகையாக. அறப்பேதி - முற்றுக கீக்குக,
 சிறப்பு ஏய் - சிறப்புப்பொருங்கிய. சேவிப்பென் - வணங்கு
 வேன்.

18. எய்துவர் செங்கம லத்தவன்
                  நரரண னென் னுமிவர்
                  எய்துவர் இந்திரன் வானவ
                  ரேனைய தேவகணம்
                  எய்துவர் தும்புரு நாரதர்
                  இன்னிசை வீணையுடன்
                  எய்துவர் எவ்வுல கத்தினு
                  முள்ளவ ரேத்திடவே.

19. ஏத்திட வேயுடல் ஈந்தன
                  னெவ்வெவர் தங்களுக்கும்
                  கோத்தன்மை ஈசன் கொலுநடங்
                  கண்டு குழையினெஞ்சங்
                  காத்திர முத்துக் கடுநோய்
                  முடுகிற் கதியிலையாம்
                  பாத்திர ராமின் பணிசெயத்
                  தில்லைப் பரனடிக்கே,

-
19. கோத்தன்மை - முதன்மைத்தன்மை. கொலு - திருவோலக்கம். காத்திரம் - உடல்.
 20. சிங்கவன்மன் - கெளாடதேசத்தின் இளவரசன். துடிக்கும் - தகதக எனத் துடிக்கும்; (மேன்னும்பான்) குட்ட இருள் - குட்டநோய் ஆகிய இருள். விடிவிக்கும் - விடியச்செய்யும். வீட்டி - அழித்து.

20. அடிக்கே தொழுதிட ஆனந்த
மாக்கும்பொன் னம்பலவன்
அடிக்கே தொழுதிட அன்றெய்தி
ஞன்சிங்க வன்மநிறம்
துடிக்கு மொளிப்பொனின் தோற்றுவ
கொளவுடற் குட்டவிருள்
விடிவிக்கும் தீர்த்தம் படிய
வினைவிட்டி மேவின்னே.
21. மேவின னேசிவ னம்பல
மேயிட மாகந்தம்
ழுவினன் ஶாலவன் போற்றினர்
பொன்னடி போற்றவருந்
தாவின்ஸ் லின்பமே தம்பத
வின்பினுந் தக்கதென
மேவினர் தில்லையில் மெய்யருள்
செய்தன ணெயனுமே.
22. ஜயனு மாய்ல கத்தனை
யாயுயி ரானவையாய்
மெய்யனு மாயுமை மேவின
ஞெந்த ராசனுமாய்

21. ழுவினன் - பிரமன். தாஇல் கல் இன்பம் - குற்றமில்லாத கல்ல
இன்பம்.
22. ஜபன் - தலைவன். கையடை - அடைக்கலம். ககி - ஆகாவு.

வையக முய்வுற மன்றிடை
வாழ்வுறு மாமணியே
கையடை யுன்கழ ஸாகுவ
தன்றிக் கதியிலனே.

23. கதியுள தோவெனக் காணக்
கலங்கிடு நன்மனமே
மதியுள வேணியன் மான்மழு
வேந்திய மாவிரதன்
கொதியுறு மங்கியன் கோரக்
களிற்றினை முன்னுரித்தோன்
துதியுறு மங்கை தொழுதிடு
முன்வினை தோல்வுறுமே.

24. உறுமர ணின் ரெமக குன்பத
மன்றியே ஒன்றுமிலை
மறுவுறு கண்டனெம் மாணிக்கக்
கூத்தன் மறலியைமுன்
செறுவது செய்தவன் சேவிக்கச்
சீரா சன்றனித்தோன்
உறுமருள் செய்தெமக கூதிய
மீபவன் ஓப்பிலனே.

23. மதி - சந்திரன். மாவிரதன் - மாவிரதக்கோலமுடையனன்.
அங்கி - அக்கினி. கோரக் களிறு - கொடிய யானை. தோவ்
வுறும் - தோல்வியடையும்.

24. அரண் - பரதுகாப்பு. பதம் - பாதம் (திருவடி.) மறு - கரிய
அடையாளம். மாணிக்கக்கூத்தன் - மாணிக்கம் போலுங்
கூத்துடையவன். மறலி - யமன். செறுவு - அழிவு (கொலை)
சேவிக்க - வணக்க.

25. ஒப்பில னேதனக் கோரொரு
காலமு மோருவம்
வெப்புறு நீரென வேதக
மின்றி விரவியவன்
செப்பிய வேத சிரப்பொருள்
சிற்சபை சேர்ந்துசடை
அப்பிள அம்புலி ஆடிட
ஆடும் அரன்சரணே.

26. சரணம் புகுவார் தமதிடர்
போக்குறுந் தாண்டவனே
சரண்சர ணென்றாட யார்பலர்
தோத்திரஞ் சாற்றிடவே
சரண்சர ணென்று சதுர்மறைத்
தில்லைமு வாயிரருஞ்
சரண மருச்சிப்பர் தாழ்குவர்
விண்ணவர் யாவருமே.

27. வரும்மலை போற்கரி யோன்றுரித்
தவ்வுரி மன்றுடையோன்
பெரும்புய மீதினிற் போர்த்தன
னன்று பெருந்துயரால்

25. உவமம் - உவமிக்கும் பொருள். வேதகம் - வேஹபாடு.
அப்பு - நீர் (கவகை.) அம்புலி - இளம்பிறைச் சங்கிரன்.
அரன் - சிவன் (நடராசன்.)

26. சதுர்மறை - நான்கு வேதம், சரணம் - திருவடி.

27. வரும் மலைபோன் கரி - இபங்கு ; மலை போன்ற யானை.

வருந்திய வானேர் மனத்திடர்
 நீக்கி மகிழ்வளித்தான்
 திருந்திய தில்லைச் சிதம்பர
 நாதனைச் சிந்தியுமே.

28. சிந்தியும் செந்திருப் பங்கயக்
 காடன சேவடியை;
 வந்தியும் தந்தியை வாகுடன்
 தந்திடும் வானவனை;
 புந்தியின் மீதெழும் பந்தபா
 சந்தனைப் போக்கியருள்
 அந்திவின் மேனியன் ஆடிடும்
 பொன்புனை அம்பலம்மே,

29. அம்பல மேயிட மாநட
 மாடிடும் ஆதிபரன்
 இம்பரிற் தாண்டவ மாடுவ
 தீதவன் இன்பநடம்
 கம்பித மெய்புள கங்கொளக்
 காணுங் கருதடியார்
 வெம்பிற விப்பினி வேரொடும்
 வீட்டுவ னெம்மிறையே,

28. செம் கூருபங்கபா - செங்க ஆதுபெ காமஹர. (கா) அன்ன சேவடி எனப் பரிக்க, வங்கியும் - வணங்கும். தங்கி - யாளை முகத்தைத்துடைய விளாயகர், வாகு - அழுகு. அங்கி வின் - அந்திக்காலத்துட் சிவங்க ஆகாயம்.

29. ஆதிபரன் - முதற்கடவுள். ஆடுவது ஸது - திருநடம் ஆடுவதா கிய இது. கம்பிதம் - நடுக்கம், வீட்டுவன் - அழிப்பன்.

30. இறையே எமக்கும் இமையோர்
தமக்கும் இருங்கமலத்
துறைவேய் அயற்கும் முனுந்தன்
தனக்கும் உருத்திரர்க்கும்
இறையே எனத்தேவ தாரு
வனத்தவ ரேத்துகந்து
முறையே சிவஞான முனு
நெறிகாட்டு முற்குருவே.
31. குருமணி தெய்வ சிகாமணி
தில்லையிற் கூடிநடம்
தருமணி சங்கரி தன்மணி
தாரணி யஸ் பரவர்
கநுமணி யாடுவற கண்மணி
காரணி கற்பகந்தின்
வருமணி வையக ருய்வற
வாழ்வறு மாமணியே.
32. மணியறு கண்டனை வானவர்
நாடனை மாதுமைசேர்
அணியறு கூறனை அன்பினர்
தம்மன மார்பவனைப்
-
30. காலத்து உறைவு ஏப் அயன் - தாமரைமலரில் உணறதல்
பொருந்திய பிரமன். முகுந்தன் - விஷ்ணு. முனும் - கூடும்.
முற்குரு - முதற்குரு.
31. குருமணி - குருமூர்த்திகளுக்குள் மணிபோன்றவன். சிகா
மணி - குளாமணி. தாரணி - உலகம். கார் அணி கந்பகந்
தின் - மேகத்தை ஒத்த அழகிய கற்பகனிருட்சம் போல,
வரபணி - வரம் கொடுக்கும் சித்தாமணி.
32. ஆர்பவன் - நிறைந்து இருப்பவன்.

பணியுறு வார்களின் பத்தியிற்
சிக்கிய பண்ணவனை
அணியுறு மென்மன வாலய
மீதி லமர்த்தினனே.

33. இனன்மதி அங்கி இருநில
நேவெளி யேதிகழும்
புனல்வெளி ஏழும் புகழிய
மானனு மாயிடுவன்
மனமெனுங் கோயிலின் மன்னிடச்
சிந்தித்து வாழ்த்தலுமே
தினம்மிகு இன்பழுஞ் சேருறும்
மாசறு மவ்வுயிரே.

34. உயிரே எனக்கரு ஞன்றன்
திருவடி ஊனநடப்
பயிரே மிகப்பொலி பாவியென்
சித்த மயலகற்றிச்
செயிரே முதற்படுஞ் செம்மையில்
லாதன தீர்த்தருள்வாய்
மயிலே நடத்திடும் மாழுரு
கேசநற் தந்தையனே.

33. இனன் - குரியன், வெளி - ஆகாயம், வளி - வாடு, இயமா
னன் - அதிகாரி, ஆத்மா, மக அறும் - குற்றம் கீஞ்குரு.

34. ஊன கடப்பயிர் - பெத்தகடனமாகிய பயிர், செயிர் - கேரபம்.

35. தந்தையுந் தாயுமி லாதவன்;
பூரணன்; தான் முதல்வன்
எந்தையே! எந்தையே! என்றுள்ள
எழுற! வெவ்வுயிரும்
பந்தபா சந்தனைப் பாற்றிடப்
பற்றிய நாடகனென்
சிந்தையே கோயிலாக கொண்டாள்
செய்திடுங் காரணனே.

36. காரணங் குந்திருக் கண்டமுங்
கண்ணெரு மூன்றுமுடன்
சீரணங் காகிய சென்னியிற்
சேர்தாரு கண்ணியுமாய்ப்
பேரணங் காகிய பெய்வளை
அம்பிகை பேணிமனப்
பூரணங் கொண்டிடப் பூரணன்
பொற்பொது ஆடுவனே.

37. ஆடுவன் பாடுவன் ஆகமத்
துட்பொரு ஓயவளைத்
தேடுவன் தேடிடச் சிற்சபைக்
குள்நடம் செய்திடுவன்

35. ஏழுறும் - களிப்புறும்.

36. கார் அணங்கும் - மேகம் போல அழிகுறும். பேர் அணங்கு -
பெரிய தெய்வமகள்.

37. நாடு - [அடிமுடி] தெடும்.

நாடுசெந் தாமரை நாயகன்
 நாரணன் என்னுமிவர்
 தேடியுங் காண்கிலாச் சேவடி
 தூக்கியென் சிற்பரனே.

38. சிற்பர னுய்ச்சிவை சேர்பவ
 னுய்ச்சிவ சோதியனுய்த்
 தற்பர னுயறு தத்துவ
 மாயவை தாமிலனுய்க்
 கற்பனை முற்றிய காரண
 ரானவர் காண்பரிதாய்
 நிற்பவ னேசிவ ஞானிகள்
 நெஞ்சினுள் நிற்பவனே

39. நிற்பவ னேயனல் நீள்வெளி
 காலெலாடு நீருமதாய்ப்
 பற்பல உற்பவ பாரது
 கொண்டிடு பல்லுயிராய்
 அற்பழு மாயவை அல்லையு
 மாயுல கெல்லவுமாய்
 முற்படு கிண்றவை யாவையும்
 முற்படும் முன்னவனே.

38. கைவ - பார்வதி.

39. உற்பவம் - மிறப்பு. எல்லவுமாய் - எல்லாமாய்.

40. முன்னளித் துள்ளபல் மூதண்ட
 கூடம் முழுவதற்கும்
 மன்னவ னேசபை மாணிக்கக்
 கூத்த வளரிமய
 மன்னவ ஞமென் பார்ப்பதி
 தன்னை மணம்புணர்த்த
 அன்னவ ஓரமுழை யாளாடு
 கூடிய ஆதியனே.

41. ஆதிய னேவேத மானவை
 நான்கும் அருள்புரிந்த
 வேதிய னேயென விண்ணவர்
 மன்னவர் மெய்யுருக
 பாதிய ஞமை பாகனு
 மாயற மாமெவையும்
 ஒதுவ ஞமை வாயுறை
 வானவ னுத்தமனே.

42. உத்தம னேயடி உன்னிய
 மெய்யடி யாரவர்தம்
 சித்தம னேயுள தீவினை
 தீர்த்திடு தேசிகனே

40. மூதண்ட கூடம் - பழைய உலகக் கூட்டம்.

42. சித்த மன்னே - சித்தத் தலைவனே, பத்தர உள்ளாய் - அடியார் உள்ளத்தவனே, சத்து - உள்ள பொருள் (உண்மை.)

பத்தரு ளாயினிப் பார்மிசை
எங்கும் நடம்புரிவாய்
சத்தரு ளாய சாசா
மெங்கும் நிறைந்தவனே.

43. நிறைந்தவண் டம்பல நின்னருள்
தாங்குஞ் சிறியசெயல்
நிறைந்தவண் தில்லையில் நிநட
மாட நிகழுமருள்
மறைந்தவர் மாலயன் மாலையென்
பானாவ குடிநடம்
உறைந்தவன் எவ்வுல கூழிதோ
ருற்றிடும் ஊழியனே,

44. ஊழி முதல்வன் உலகருள்
காரணன் ஓப்பிலரன்
ஆழி உறைபவன் ஆரணன்
என்றிவர் ஆகிதிறபன்
ஆழி உலகமும் ஆரருள்
கூவே அஞ்சுவித
வாழி நடம்புரி வானவன்
தில்லை வரமணியே.

43. எண்பு மாலை - எலூரபு மரலை.

44. ஆழி - திருப்பாற்கடல், ஆரணன் - பெரமன், அஞ்சுவித - படைத் தல், காத்தல், ஆழித்தல், மறைந்தல், அருளல் ஆகிய ஐஞ்சுது வகைகள்.

45. வரமணி சிற்றம் பஸமணி
வாழ்த்துறு வானவரின்
சிரமணி தில்லைப் பநிமணி
சிச்சிவ காசியவள்
தரமணி தெய்வத் தலமணி
தந்துவ வேதமருள்
பரமணி பந்தப் பவாமண
பாற்று பரங்பொருளே.

46. பொருளிலார்க் கிவ்வுல கில்லையென்
க்ரேதிய பொன்மோழியால்
அருளிலார்க் கவ்வுல கில்லையென்.
ஞாவர் ஆதலினுல்
இருளிலா நன்மனம் எய்திவா
ழன்பருண் இன்னருளால்
மருளிலா மரந்தங் கண்ணுற்று
வானகம் வாழ்பவரே.

47. வாழ்விறு தாருகா ஆரணி
யத்தினின் மாழுணிவோர்
தாழ்வியா தன்நடம் ஆடுதல்
கண்டனர் சங்கரதின்

45. கரம் மணி - மேன்மையாய மணி.

46. அவர் - திருவவன்ஞாவர்.

47. தாருகா ஆரணியம - தாருகா வனம். முங்கீர் - முத்தொழில் உடைய கடல். முத்தொழிலாவன்; மண்ணை ஆக்கலுங் காத்த ளும் அழித்தலும்.

தாழ்ச்சடை ஆடிடத் தாளவை
 ஆடிடச் சாருமுந்நீர்
 சூழ்புவி ஆடிடத் தொல்லுயிர்
 யாவையும் ஆடிடவே.

48. இடமகல் வானம் இருநில
 முள்ளவர் ஏத்தெடுப்பக்
 கடனிகர் வண்ணனக் கண்ணபி
 ரானவன் காத்திருக்கக்
 குடமுழ் வம்பொற் கரடிகை
 பேரி குலவியார்ப்பத்
 திடமுட னம்பொற் திருநட
 மாடினை சேண்ணுறவே,

49. சேண்பொலி அம்பலத் தாட
 லுகந்தசிற் றம்பலவன்
 நாண்பொலி காளி நடமது
 வென்றுல கத்துயிர்கள்
 வீண்பட அன்றழி யாதுடன்
 காத்தனன் வென்றிலனேல்
 காண்பது மிப்புவி காளிகட்
 கூட்டமாங் காரிகையே,

48. குடமுழவம் - குடமுழவு, கரடிகை - கரடிகைப் பறை, சேண் - ஆகாயம்.

49, காண் பொலி - நாணம் மிக்க, காளிகட்கு ஒட்டம் ஆம் - காளிகளுக்கு உணவாகும்.

50. காரிகை யேயின மென்கொடி.
 யேகரு தாவவுணர்
 காரினை யேயெரி உண்ணிட
 வைத்தன னன்றுவனின்
 சீரினை யேபுகழ் சித்தம
 தேயுள தேவரவர்
 காரினை யேநிகர் கண்டன
 தின்னருள் கண்டனரே.

51. கண்டன ரெங்கண்ணு மெய்புள
 கங்கொளக் காதலினுல்
 அண்டா பிரான்நட மாடிடு
 தில்லை அடைந்தனராய்
 விண்டனர் கண்களின் வீழுரு
 விப்புளல் கொண்டனராய்
 மண்டிய அண்பினில் மண்ணில்
 விழுந்து வணங்கினரே,

52. வணங்கினர் தங்களின் வாழ்முத
 ஸாகிய வானவனே
 சுணங்கெழு கொங்கைச் சுரிகுழு
 ஸாளொடு கூடினஞ்யப்

51. விண்டனர் - வெளிப்படுத்தனராய். மண்டிய - நிறைந்த.

52. வாழ் முதல் - வாழ்வுக்கு முதல்வன். கணங்கு - தேமல்.
 சுரிகுழல் - முறுக்குண்ட கூந்தல். பணம் கெழு பாப்பு உரை
 ஆசிய மாமுனி - படம் பொருந்திய பாப்பின் உருவத்தை
 உடைய பெருமை மிக்க பதஞ்சலிமுனிவர். சிரப் புலி - சிறங்க
 வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

பணங்கெழு பாப்புரு வாகிய
 மாமுனி பாசமகல்
 இணங்கிய சீர்ப்புவி என்பவர்க்
 காநட மெய்திடுமே.

53.

இடும்நமக் கீசுரன் இன்பம்
 பயக்கும் இருநிதியம்
 விடும்பகை காமமும் வீணைம்
 மயக்கும் விரைவினிலே
 நடம்புவி யூரில் நயந்திடு
 நாதன் கழல்நினையின்
 கொடும்பவு மாணவை கொள்ளா
 உமக்குக் குறைவிலையே.

54.

குறைநமக் கொன்றிலை கொல்புலித்
 தோலுறு கோலமுமாய்ப்
 பிறைநகுஞ் சென்னியிற் பெண்ணேனக்
 கங்கையும் பெற்றிருப்பாய்
 கறைதருங் கண்டனே தில்லையுட்
 கூத்தனே காமனை/மன்
 இறைநொடிப் பேரதிற் பொடியுறச்
 செய்திடும் எம்மிறையே.

ப. 1. கொல் புலித்தோல் - கொன்றபுவியின் தோல். நகும் - ஏமல்
 வில்லா ஒளிவிழும். காமன் - மன்மதன்.

55. எம்மிறை யேயுமை தன்னிறை
 யேபுகல் எவ்வுயிரும்
 தம்மிறை யேயெனத் தாளது
 போற்றிடத் தாவிலின்பம்
 இம்மையே செய்திடும் ஈசனே
 மாசிலா ரின்பமனம்
 தம்மையே கோவிலாய்ச் சார்ந்திடுஞ்
 சம்புவே சார்புனக்கே,

56. உணக்கே அடைக்கலம் உற்றனன்
 என்றுரை மாணிதன்மேற்
 சினப்போர் மிகக்கொடு சேர்ந்தனன்
 காலனும் பாசமுடன்
 மனக்கேத மாற்றும் மருந்தெனக்
 காத்தி சிந் தாமணியே
 அனப்பேடு சேவலோ டாடிவாழ்
 காசிச் சிறுவனையே.

57. சிறுவனு யுற்றறை சீர்கெழு
 காளையாய்ச் சேர்ந்திருந்தாய்
 மறுவறு மெய்யினை மாமணி
 கண்டிகை மற்றுமுள்ள

55. புகல் - அடைக்கலம். சம்பு - சிவன்.

56. மாணி - பிரமசாரி (மார்க்கண்டேயர்.) கேதம் - குற்றம்.

57. கெளி - சீவபத்தியுடைய ஒரு பெண். விருபாக்கனுக்கும்
 குபவிரதைக்கும் புத்திர். இச் செப்புள் விருத்த குமரா பால
 ராண் திருவ்ளையாடலை உணர்த்தும்.

உறுசிவ வேடமுந் தரங்கியே
கெளரிமுன் உற்றிருந்தாய்
அறுபதும் நான்குமாய் ஆடிய
ஆடலுள் ஒன்றினுக்கே.

58. ஒன்றிறை ஈருகு; முன்றவன்
கண்ணவை ஒதுநான்காம்
அன்றாருள் வேதங்கள்; ஐந்தவன்
செய்ந்தம் ஆற்தங்கம்;

58. இறை ஒன்று - இறைவன் ஒருவன். ஈருகு - திரு உருவம் இரண்டு. (சிவம், சத்தி.) அவன் கண்ணவை மூன்று - அவன் திருக்கண்கள் மூன்று (சந்திரன், சூரியன், அக்கிளி.) அவன் அன்று ஒதும் வேதங்கள் நான்காம் - இறைவன் அக்காலத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் நான்காகும் (இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வப்.) அவன் செய் நடம் ஐந்து - இறைவன் செய்தருளுகின்ற திருநடைங்கள் ஐந்தொழில்கள். (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்.) அங்கம் ஆற்து - அங்கங்கள் ஆறுதலை உடையன, (சிகை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தச, சோத்தம்,) அவன் நின்ற உலகம் ஏழு - இறைவன் கலந்து நிற்கின்ற உலகங்கள் ஏழு. (மேலேழுலகு: பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர்லோகம், சன்லோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம். கீழேழுலகு: அதலம், விதலம், சுதலம், தலாதலம், ரசாதலம், மகாசலம், பாதாளம். அவன் மூர்த்தங்கள் எட்டு - இறைவனது மூர்த்தங்கள் எட்டு. (அட்ட மூர்த்தங்கள்: நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன். சந்திரன், இயமானன்.) முந்தால் ஒன்று இழை ஒன்பது - பூஜைவில் பொருந்திய இழைகள் ஒன்பது. பத்தடியார் - பத்தராய அடியார்.

தின்றவன் ஏழுல் கெட்டவன்
மூர்த்தங்கள் நேருமுந்நூல்
ஒன்றியை ஒன்பது; பத்தடி
யார்செயல் பாடுமின்னே.

59. பாடுமின் பத்தர்காள் பாடநீ
ரையனைப் பாரதெங்கும்
நாடுமின் பங்கோனும் நாமுமின்
பங்கொள் நாடி நிற்போம்
கூடுமின் தொண்டர்காள் கூடுமெங்
கூத்தனின் கோலவின்பம்
ஆடுமின் பங்களே ஆரமு
தாமெம் தாருயிர்க்கே.

60. ஆருயிர்க் கேயவன் ஆதியன்
அந்தமும் ஆக்கிநிற்பன்
பாருயிர்க் கெங்கனும் பானுவே
போலவன் நூணமீவன்
காருயிர்க் கும்மழை போலவன்
காசினிக் கிண்பமீவன்
ஓருயிர்க் கும்மவன் ஊனாமே
செய்கிலன் ஒப்பிலனே.

59 நாடும் இன்பம் - விரும்பும் இன்பம். கோலம் - திருக் கூத்தாடும் தருவழகு.

60. கார் உயிர்க்கும் - மேகம் ஈனும்.

61. ஒப்புனக் கில்லையென் ரேதின
வேதமும் ஆகமமும்
இப்புவி வாழ்பவர் ஈசனென்
ரேதியே இங்குவாழ்வர்
செப்புன தாடலீச் சேர்ந்துகண்
தாரவர் சேருமின்பம்
எப்பொருள் ஒப்பதோ தீவெளி
காலெனச் சேர்பவனே.

62. சேர்பவன் சேயிழை யாளோடு
செம்பொற் சபையதனில்
ஊர்வது வெள்விடை ஒன்றல
தொன்றிலன் ஊருகின்ற
காரவன் நாரணன் நான்முகன்
என்றிவர் காண்பரியோன்
ஊரவன் உன்மைதேர் ஞானிகள்
வாழ்திருத் தில்லையதே.

63. தில்லையுள் அம்பலஞ் சென்றுசே
வித்திடச் சேருமின்பம்
வல்லையில் வந்திடும் வான்பதங்
கோதென வீசிவாழ்வீர்

62. கார் ஊருகின்றவன் - மேககாகனாகிப இங்கிரன், அவன் ஊர் - நடராசனது பதி.

63. வான் பதம் - வானுலகப் பத்திகள், கோது - குற்றம்.

எல்லையில் இன்பழும் இல்லை
இதனினும் என்றுவாழ
ஒல்லையில் முத்தியை உற்றிட
வீருண்ணமை ஓதினேனே.

64. ஓதி உணர்தற் கரிய
பரம்பொருள் ஓப்பிலளாம்
மாதி னுடனென்றும் மன்னி
உறைபவன் மாநிலத்திற்
சோதி உருக்கொடு தோன்றுவ
ஞம்பலஞ் சொல்லினவன்
ஆதி நடப்பொருள் ஆனந்த
மாமவன் ஆதியனே.

65. ஆதிய னே!யந்த மேயில
னே!யுமை பாதியனே!
மாதின ஞுக்கென மன்முடி
கொண்டடி பட்டவனே!
நீசிய யேம்நு நின்றிட
நீடருள் செய்தவனே!
வாதிட மாமனுய் வந்தனை
யுன்கழல் வந்திப்பாரே.

64. ஆதி நடம் - முன்னைப்பழும் பொருட்கும் உள்ளைப்பழும்
பொருளாய முதன்மையான நடனம்.

65. மாதினள் - வங்கி - செம்மனச்செல்வி. மறு - மதுக்கிள்டு
சேஷமுன். சீடு அருள் - மிக்க அருள். மாமனுப் வாதிட -
மாமனுசி வழக்குரக்க.

66. பரண்சிவ னென்று பார்ப்பதி
       யாம்பரை பாடியும்மின்
       அரனயன் நாரணன் ஆயவ
       னேதில்லை நாயகன்காண்
       கரசர ணுதிகள் கம்பித
       மெய்திடக் காதலன்பால்
       அரங் சங்கர சம்புவே
       என்றிட ஆனந்தமே.

67. ஆனந்த மேதரும் ஆதியின்
       தூநடம் அம்புவிக்கும்
       வானங்க ஏரின்பதி வாழ்பவர்
       தாழ்விலா வானவர்க்கும்
       தானங்க ளாமட்ட கோணங்கள்
       தாமுறை தேவருக்கும்
       தெனுந்து மாமலர்ச் சேவடி
       சேரவே சேர்க்குமன்றே.

68. சேருமின் அம்பலக் கூத்தனின்
       சேவடி தன்னிலின் பங்
       கூருமின் கோமளக் கொம்பனூள்
       கூடவே ஆடிநடம்

67. தூ - பரிசுத்தம். தானம் - இடம். அட்டகோணம் - எட்டுத் திருச்.

68. இன்பங் கூடுமின் - இன்பம் மிகுங்கள்.

சாருமெம் மண்ணலைத் தையலாள்
பாகமாய்க் காணநலஞ்
சேருமின் பங்கொளப் பாருமின்
பங்கொளச் சிந்தியுமே.

69. சிந்தியுந் தில்லையிற் சிற்றம்
பலமுறை தேவதேவன்
அந்திவிண் வண்ணனுய்ச் செந்திருச்
சேர்பவன் அந்தவயன்
புந்தியிற் கூரிருள் போக்குமெய்ஞ்
ஞானப் பெருகொளியைத்
தந்திலங் கும்மறை தன்திருக்
கோலத் தலைவளையே.

70. தலைவனு மாகித் தலைவியு
மாகித் தரணியெலாம்
அலகுயி ராகி அனைத்துல
காகி அளவில்கோடி
நிலைபெறு மண்ட நிலைகளு
மாகி நிமிர்ந்தசோதி
அலைபுன லூழி நிலைபெறு
மாதி நிருமலனே,

70. அலகு - எண் - அளவு. அண்ட நிலைகள் - பஞ்ச மூத
அண்டங்கள் நிற்கும் நிலைகள். ஊழி - ஊழிக்காலம்.

71. மலமகல் சீருறு வாதவு
       ரண்ணலார் வானமுறக
       குலகிரி மீது குலவிய
       கோலம் ஒழித்துவளர்
       அலகிலா வேதம் அறிபவன்
       ஆய வடிவுடனே
       நிலமதில் அன்றுநீ நீடருள்
       செய்தது கண்டனமே.

72. கண்டநங் காழியிற் காளையைக
       கைதொழுக் காசினிவாழ்
       தொண்டர்கள் வீண்டிடு மண்டிய
       நீர்மழை போலருவி
       கொண்டிட மண்டினர்; கோகழி
       ஆண்ட குரவளையும்
       பண்டகல் நற்பொருள் கொண்டவ
       ரென்னவும் பார்த்தனரே.

73. பார்த்தனர் தில்லைப் பரமைனை
       பாடவிற் பாடிவாழுத்தத்
       தீர்த்தநின் ஆடலைச் சிந்தித்
       தெழுதரு சீர்கொளின்பம்

71. குலகிரி - சிருஞ்சைக்கல். வாதவு ரண்ணல் - திருவாதவு சூதகள்.

72. காழிசிற் காளை - சீர்காழிப் பதிரிற் த்ருவவதாரஞ்சிசய்க
       திருத்தானசம்பஞ்சம். கோகழி ஆண்ட குரவன் - பக்தது
       வத்ஸத தீக்கி யாண்ட குருமுரத்தி (நடாசன்.)

ஆர்த்திட அம்பலம் அப்பரும்
எய்திட “என்றுவந்தாய்”
வார்த்தையும் பேசி வரமதும்
சந்தனை மாமணியே.

74. மாமணி பொற்கழல் தாமணி
செய்திடும் மாமணஞ்சேர்
பூவணி பாதப் புனையது
பற்றிப் பொருவிலின்பந்
தாமணி சுந்தரன் தன்வச
மின்றிச் சதுருடனே
மாமணி கண்டன் வளநட
இன்பழும் வாய்த்தனனே.

75. வாய்த்தது நந்தமக் கீதொரு
மாநடம் வையகத்திற்
போய்ப்பிற வாவகை பொன்னடி
போற்றுமின் போய்ப்பிறந்தால்
சேய்த்தவன் சேவடி சேர்வதுங்
காண்பதுந் திண்ணமன்றே
கூத்தனுக் காட்படுங் கொள்கையா
வின்பமாங் கூடுமின்னே.

74. கழல் தம் - வீரக் கழல்கள். சதுர - ஞானம்.

75. சேய்து - தாழுடைத்து.

76. கூடுமின் தொண்டர்காள் கூடலன்
           தில்லையன் கூறரியன்
           பாடலின் சொல்லவன் பார்புகழ்
           பாவலர் பாடலவன்
           ஆடலின் சத்தவன் ஆனபல்
           வங்கிய ஆர்ப்புமவன்
           தேடலின் ஈறவன் தேடினர்
           தெடித் திகைப்பரன்றே.

77. பரன்திருத் தில்லையும் பார்புகழ்
           மாமது ரைப்பதியும்
           சிரந்திகழ் கொன்றையன் சேர்திரு
           வாலமாங் காடுமன்றி
           அரந்தைகள் தீர்க்குகுற் றுலதெல்
           வேலியு மாயவற்றில்
           வந்தர மாநட மாடுவன்
           வந்துநீர் முந்துமின்னே.

78. மின்னே ரனைய இடையுடை
           யாளோடு மேவியவன்
           தன்னோ ரிலதெனுந் தத்துவ
           மாநட தாண்டவத்தால்

76. கூடல் - மதுரை. சத்து - சாரம். வங்கியம் - இசைக்குழல்.

77. திருவாலமாங்காடு - திருவாலங்காடு.

மன்னைய் உயிர்க்கருள் மாபர
 இன்பமும் மன்னவைப்பன்
 என்னே இனிக்குறை ஏகுமின்
 தில்லை இரும்பொழிற்கே.

79. போழிசேர் சிறைவண்டு தீந்தேன்
 நுகர்ந்து போருவிலின்பக்
 களிசேர் மயக்குண்டு தாந்தாம்
 முயங்தித் தலைவந்தத்
 தெளிசேர் வெளிகண்டு தென்னு
 தெனுவெனப் பாட்டிசைக்கும்
 ஒளிசேர் நிருத்தில்லை ஒன்னுத
 ராயவன் வாழ்பதியே.

80. வாழ்பவன் வானவர் தானவர்
 போற்று மணிச்சபையில்
 வாழ்பவன் மாழுனி வோரவர்
 போற்றுநற் பொற்சபையில்
 வாழ்பவன் வாருல கோர்பல
 ரேத்தவெண் பொற்சபையில்
 வாழ்பவன் தாமிர சித்திர
 மாஞ்சபை மாந்தமே.

79. தீந் தேன் - இனிய தேன். முயங்கி - தழுவி. தெளி - ஏரகாசம்.
 வெளி - ஆகாயம்.

80. மணிச்சபை - இரத்தனசபை. (திருவாலங்கார.) பொற்சபை -
 கனகசபை (சிதம்பரம்.) வெண்பொற்சபை - வெள்ளி
 அம்பலம் - (மதுரை.) தாமிரசபை - (பேரூர்,) திடுவங்வேவி.
 சித்திரசபை - (திருக்குற்ஞுலம்.)

81. நடமிடுங் கூத்தப் பிரானென்றும்
           நானிலம் நாடரிய
           இடமகல் ஞான வெளியெனில்
           எதுபே சின்பமன்றே
           மடமகல் ஞான அறிவினர்
           யோகர் மருவரியான்
           கடனவன் கால்கள் நடமிடும்
           இன்பம் நவில்வதுவே.

82. நவில்வது நாவினுக் கின்பமன்
           ரேதினம் நாயகனின்
           பயில்திரு நாமம் பலபல
           பாடிப் பயிலினவன்
           குயில்மொழி சேரக் கொழுவிடை
           எறிக் குலவுமின்பம்
           வெயில்விடு சோதி வெளிந்த
           மாடல் வழங்குமன்றே.

83. வழங்குந் திருவருள் வானமும்
           வையமும் வாழ்வளிக்கும்
           முழங்கும் மறைகளும் முன்னவன்
           யார்க்கும் முதல்வனெனப்

83. ஏழங்கண் - துன்பம். தழங்கும் - ஏரகாசிக்கும்.

பழங்கண் விடுமினப் பாதபங்
கேருகம் பற்றிவாழ்மின்
தழங்குஞ் சுடாப்பொனி னம்பலத்
தானெந் தலைவனன்றே.

84. அன்றே திருநடங் காண்பதற்
காசைகொள் பாம்புபுல
என்றே வருமிரு மாழுனி
வோரவ ரின்பமெய்த
நன்றே தரும்பூச நாளினிற்
காட்டினன் ஞானநடம்
என்றே இனிவரும் ஏழுல
கோரும் எழுமின்களே.

85. எழுமின் தொழுமினே தில்லையி
னம்பல இன்பநடம்
அசமுமென் கனிரசந் தீங்கரும்
பின்சுவை என்றிவையும்
பழுதென் றுணர்வதற் காயநல்
இன்பப் பழமு நல்கி
வழுவில் பரமுத்தி வாழ்வி
விருக்கும் வகைதருமே.

84. பாம்பு - பதஞ்சவி மகாழுனிவர். புலி - னியாக்கிரபாத மகா
ழுனிவர். பூச நாள் - பூச நட்சத்திரம்.

86. தருமே தவங்கல்வி சாருமெஞ்
ஞான நலமுதலாய்
வருமே வவர் தங்கள் பண்புகள்
தங்கும் வளமுநல்கும்
திருமே லிடுந்தில்லைச் சிற்றம்
பலவன் செழுங்கழல்கள்
பொமா நிலத்துளீர் பேணிநின்
றேத்திப் பணியினின்றே.

87. இன்றுமன் றந்தொழச் சென்றுசே
ரும்யினி இவ்வுடலம்
என் றுதா னெய்துமோ எப்பிறப
பாகுமோ எதுறுமோ
கன் றுதா வுங்கரன் மன்றிலா
இம்பரன் காசினியோர்
என்றுமின் பம்பெறச் சென்றுபொன்
னம்பலஞ் சேர்ந்தனனே,

88. சேருஞ் சிலந்தி திருவளர்
பந்தராற் தொண்டுசெய்து
ஆறுந் பெருத அருளது
பெற்றதே! ஆறநிவுஞ்
கீருந் திறனுமிங் கேயுள
மானுட சென்மமெனப்
பாஸிற் பிறந்தநம் பத்தருக்
வேன் பயன்பகரே!!.

89. பகருவ தொன்றுண்டு பாதார
விந்தப் பரவமுதம்
நுகருவ தென்றென் ரு நு லோடு
ஞானம் நுணுகியவர்
பகருறு தொன்டென்று பாலோடு
சேரும் பழமெனலாய்
நிகரறு மின்பங்கொள் மேலோரை
மேவியே நிற்பரன்றே.
90. நிற்பரென் றெண்ணி நிரைகழல்
வீக்கி நிகரிலின்பப்
பெற்பதம் நண்ணிப் பொருவரு
நாமம் புகலுமன்பர்
சொற்பதத் தப்பாற் துகளறு
மின்பச் சுடரொளியாய்
அற்புதக் கூததின் அருளொளி
காட்டிடும் ஆரமுதே.
91. ஆரமு தாகதஞ் சண்டிருள்
கண்டன் அடியவர்க்கு
ஙனுணி போல்வன் உயர்நட
மாடுவன் அம்பலத்துப்
பேரமு தாயவன் பெண்ணலி
ஆணெனும் பெற்றியிலன்
பாரமு தாமவன் பாதம்
பணிதல் பணிநமக்கே.

91. ஊருணி - ஊராராஸ் உண்ணப்படும் நீர்க்கிளை. பாரமு
சூலோக வழுது.

92.

பணியணி மெய்யினன் பாரிடஞ்
 சுழ்திருக் கோலமுடன்
 பிணியது போக்கும் பெருமருந்
 தாயவன் பேசிவின்பன்
 துணிநில வான சுட்ரொளி
 வீசத் துகளில்நடம்
 அணிமணி செம்பொனின் ஆலய
 மீதினில் ஆடிடுமே-

93.

ஆடிடு மாட்டினை அன்றேர்
 புலியது கண்டுமனங்
 கூடிடு மின்பொடு கொண்ட
 பசிக்குறு பேரழதாய்
 நாடிடு தில்லையில் நல்லனி
 இருந்தது நானிலத்தீர்
 கூடிட விள்பங் கொளவரு
 மாட்டைக் குறுகுமினே.

94

குறுகுவன் நாளையே கூத்தனை
 என்றுபல் நாள்கழித்தும்
 மறுவுடை மெய்யுடன் மன்றநின்
 மாநடங் காணலாகாச்
 சிறுமைசேர் நந்தனூர் சீர்நட
 ராசநின் பேரருளால்
 மறுவறு மாழுனி யாகியே
 மன்றிடை மன்னினனே.

92. பாரிடம் - குடம்.

93. புலி - புலி முலி: 1, வி. பசி - பிறகுப் பினி (மாண்ய மாக்கை:) வயிற்றுப் பசி. அழுது - மருந்து; போசனப. ஆட்டினை நடனத்தை; ஆட்டயட. மாட்டினை - மாட்டை எனவும் வரும்.

95.

மன்னுக தில்லை வளர்கநம்
பத்திமை மாதுடனே

சென்னியிற் கங்கை திகழுற
வைத்தவன் தேவதேவன்
மன்னவ னமரி மர்த்தனும்
வந்தியும் மாணிக்கனும்
முன்னவ னமென எண்ணிட
முன்னடி பட்டனனே.

96.

பட்டனன் பாதாம் புயத்தினிற்
தொண்டெனும் பாணனவன்
சிட்டனு மாமெனச் சென்றுநின்
சாதாரி இன்னிசையைக
கட்டிய யாழினிற் காட்டிமெய்
யன்பளைக் காத்தனையாற்
சிட்டருக் கெங்குறை நின் திருச்
சேவடி சேவிக்கவே.

97.

சேவிக்க அன்பருள் தில்லையன்
சேவடி சூப்பிவாழும்
பாவிக்கு முன்குகொல் பாதார
விந்தப் பரவழுதம்
ஆவிக்கு ளன்புடன் அம்பிகை
சங்கரி ஆகிநிற்கும்
காவிக்கு நேர்விழிக் காரிகை
பாக கடைக்கணியே.

96. பாணன் - யாழ் வாசிப்பவன். (பாணத்திரன்.) சாதாரி - ஒரு பண்.

97. கடைக்கணி - திருக்கடைக்கண் சாத்தியருள்க.

98. கடைக்கணி னலருள் காதலன்
           பால்மிக நெந்துருகி
           விடைக்கொடி யான்விடை மேல்வரு
           வேத விகிர் தனவன்
           இடைக்குறு மாடை புலியத
           ளாயவன் இன்பசுகம்
           கிடைக்குறு மாறெனை இன்றுஷந்
           தாள்பவன் என்பனன்றே.
99. என்பர மாயவன் ஏழே
           மூலகுயி ரின்பமெய்தத்
           தற்பர மாயவன் தானே
           சகல புவனழுமாய்
           மின்பர வுஞ்சிவ மானேன்
           வியல கமலமலர்
           என்சிர மும்பொலி வித்திட
           வந்தெனை ஏன் றனனே.
100. என்றுகொ ஞுன்னாடி யாருடன்
           கூட்டி இனிவிரும்பேன்,
           மூன்றுல கெண்டிசை வாழ்வார்
           முழுதுல கம்வரினும்;
           நான்திகழ் செங்கர! மன்னுறு
           மாநட மாமணியே!
           வான்திகழ் இன்பமும் மண்ணிணை
           எய்த வருந்திருவே!
           தில்லையங்கதி முற்றற்று.
           *****

99. மின் - சிவகாமியம்மை. ஏன்றனன் - பொருந்தினன்.

100. ஒன்று கொள் - ஏற்றுக் கொள்க.

۳

★ சாத்திரி. ★

[ஆக்கியோன் : நிரு. செ. சோதிநாதன்.]

★ ஓர் அரிய சோதிட நூல்.

★ நிறைந்த விஷயங்கள்.

★ உயர்ந்த கிளேஸ் புதிப்பு.

சோதிடங் கற்பதற்கும் தங்கள் கால பலன்களைத்
தாமே அறிவதற்கும் சிறந்த நூல்.

ஒவ்வொரு தமிழன் கையிலும்
இருக்கவேண்டிய நூல்.

இன்றே வாங்குப்பகள்! விலை ரூபா 3. 25.

வி. பி. பி யில் கிடைக்கும்.

MR. C. CHOTHINATHAN
10/1 Malwatta Avenue,
NUGEGODA.

★ கோடி ஸி. ★

[இந்துஸ்ரீயர் எழுதியது.]

சிதம்பரச் சிறப்புக் கூறும்
சிறந்த வசன நூல்.

அன்பர்கள் வாசிக்கவேண்டிய அரிய நூல்.

சுதந்திரநாத அச்சக்டாலிருந்து விரைவில் வெளிவரும்.

எதிர்பாருங்கள்!

தத்திராத அச்சகம், திருக்கல்வேலி.